

نقد عناصر داستان «حکایات طبیب» نجیب کیلانی

بر اساس رویکرد ادبیات اسلامی*

مجید صالح بک، استادیار دانشکده ادبیات و زبان‌های خارجی، دانشگاه علامه طباطبائی
نجمه حسینیان فر^۱، دانشجوی دکتری زبان و ادبیات عربی

چکیده

در دنیای امروز، اندیشمندان و صاحب‌نظران در پی آنند تا به شیوه‌های گوناگون اندیشه‌های مورد نظر خویش را ترویج نمایند، در این میان مقوله‌ی هنر و ادبیات و به ویژه ادبیات داستانی از تاثیرگذاری بیشتری برخوردار است. از دهه‌ی چهارم قرن بیستم میلادی، ادبیات برجسته‌ای با تلاش‌هایی که به خرج دادند موجبات رشد و شکوفایی داستان اسلامی را فراهم نمودند به طوری که در دهه‌ی پنجماه، ادبیات اسلامی به صورت یک مکتب ادبی با ویژگی‌های خاص خود مطرح گردید.

نجیب کیلانی (۱۹۳۱-۱۹۹۵) نویسنده معاصر عرب و از جمله نظریه‌پردازان ادبیات اسلامی است. مقاله حاضر، با روش توصیفی و تحلیلی، سعی دارد با بررسی عناصر مجموعه داستان «حکایات طبیب» کیلانی، به نمودهای ادبیات اسلامی در این مجموعه داستان دست پیدا کند. بدین منظور ضمن معرفی اجمالی کیلانی و اشاره به دیدگاه‌های وی در رابطه با ادبیات اسلامی، به نقد و بررسی عناصر داستان «حکایات طبیب» بر اساس رویکرد ادبیات اسلامی پرداخته‌ایم.

با بررسی درون‌مایه، شخصیت، گفت و گو، صحنه‌پردازی و توصیف در این مجموعه داستان می‌توان مشاهده کرد که کیلانی با به کارگیری برخی نمودهای ادبیات اسلامی، به داستان‌های خود در این مجموعه رنگ و بوی اسلامی بخشیده است و می‌توان حکایات طبیب او را به عنوان یکی از نمونه‌های داستان اسلامی به شمار آورد.

کلیدواژه‌ها: ادبیات اسلامی، داستان اسلامی، نجیب کیلانی، حکایات طبیب.

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۳/۱۲/۰۹

*تاریخ دریافت: ۱۳۹۲/۱۲/۲۵

۱- نشانی پست الکترونیکی نویسنده مسئول: hosseiniyanfar@gmail.com

مقدمه

ادبیات اسلامی از گرایش‌های معاصر هنر اسلامی است که نویسنده‌گان مسلمان آن را مطرح کرده‌اند. این‌که چه چارچوبی در ادبیات باید رعایت شود تا به آن «ادبیات اسلامی» اطلاق شود، مسئله‌ای است که نظریه‌پردازان، آن را مورد بررسی قرار داده‌اند. نجیب کیلانی (۱۹۹۵-۱۹۳۱) نویسنده معاصر عرب و از نظریه‌پردازان ادبیات اسلامی است. وی ادبیات اسلامی را ادبیاتی متعهد و هدفمند می‌داند و معتقد است نویسنده مسلمان هر گفته یا کار خود را محاسبه می‌کند، زیرا معتقد است از او درباره اینکه چرا، درباره چه و به چه هدف و غایتی می‌نویسد، پرسش می‌شود؛ از این رو ادیب مسلمان به روشنی فraigیر در زندگی، متعهد و ملتزم است که با سخن و عمل خود آن را بیان می‌کند (کیلانی، ۱۳۸۵: ۷۳).

در پژوهش حاضر قصد داریم تا به تحلیل نمودهای ادبیات اسلامی در مجموعه داستان «حکایات طبیب» نجیب کیلانی پرداخته و میزان به کارگیری نمودهای ادبیات اسلامی در عناصر داستان این مجموعه را مورد پژوهش قرار دهیم تا بتوانیم به برخی از پرسش‌های مورد نظر پژوهشگران ادبیات اسلامی پاسخ دهیم، پاسخ به سوالاتی از قبیل اینکه: چه چارچوبی در ادبیات باید رعایت شود که به آن ادبیات اسلامی اطلاق شود؟ نجیب کیلانی تا چه حد در این نوع ادبیات سهیم بوده است؟ مجموعه حکایات طبیب چه نمودهایی از ادبیات اسلامی را در خود جای داده است؟

به نظر می‌آید ادبیات اسلامی عناصری را دربرمی‌گیرد که بتوانند ارزش‌های دین مبین اسلام را به منصه ظهور برسانند. نجیب کیلانی نیز با توجه به تأثیفات متعددی که در این رابطه انجام داده است جزء سردمداران این ادبیات به شمار می‌آید، با بررسی نمودهای ادبیات اسلامی در مجموعه داستانی منتخب وی با نمونه عملی این نوع ادبیات بیشتر آشنا خواهیم شد.

از جمله پژوهش‌های مرتبط با موضوع این مقاله می‌توان به پایان‌نامه کارشناسی ارشد «بررسی و تحلیل نقش و جایگاه نجیب کیلانی در داستان نویسی اسلامی معاصر» اشاره کرد، پژوهشی که به بررسی جایگاه کیلانی در داستان نویسی اسلامی پرداخته و

عناصر داستان «الرجل الذى آمن» وی را مورد نقد قرار داده است (زودرنج، ۱۳۸۰: ص ۱۵۹-۱۶۳).

مقالات انگشت شماری نیز در رابطه با دیگر وجوده فکری کیلانی و تبحر وی در به کارگیری آنها در داستان نگاشته شده‌اند، از جمله مقاله «المضامين الإجتماعية في رواية «ليل و قضبان» لنجيب الكيلاني» (سمتی و نقوی، ۱۳۹۲: ص ۹۳-۱۱۲) که با بررسی مضامین اجتماعی رمان لیل و قضبان به دیدگاه کیلانی در رابطه با جامعه عرب معاصر دست یافته است؛ مقاله «استعمارستیزی در رمان‌های نجیب کیلانی بررسی موردي داستان عمالة الشمال» (عبدی و زمانی، ۱۳۹۰: ص ۱۶۳-۱۹۵) نیز با تحلیل عناصر داستان عمالة الشمال دیدگاه کیلانی در رابطه با استعمارستیزی را روایت کرده است، «رئالیسم در داستان‌های کوتاه نجیب کیلانی با استناد به مجموعه داستانی الكابوس» (خزعلی و بصیری، ۱۳۸۸: ۷۷-۱۰۰) نیز سبک واقع گرایانه‌ی کیلانی را در عناصر داستان مجموعه کابوس مورد بررسی و تحلیل قرار داده است. مقاله حاضر در نظر دارد به وجه متفاوتی از وجوده فکری کیلانی دست پیدا کند، پژوهشی که قصد دارد با تحلیل عناصر داستان در مجموعه حکایات طبیب مولفه‌های ادبیات اسلامی و چگونگی به کارگیری آن در قالب داستان دست پیدا کند.

بدین منظور پس از معرفی اجمالی نجیب کیلانی، با دیدگاه او در زمینه ادبیات اسلامی آشنا شده و در بخش اصلی پژوهش به بررسی نمودهای ادبیات اسلامی در عناصر داستان مجموعه‌ی حکایات طبیب خواهیم پرداخت.

نجیب کیلانی^۱ و ادبیات اسلامی

پیش از این نیز اشاره شد که نجیب کیلانی از نخستین نظریه‌پردازان ادبیات اسلامی است، وی شالوده داستان نویسی اسلامی را بنا نهاد و زمینه را برای اجرای عملی این نظریه مهیا نمود. تألفاتی که در این زمینه از کیلانی به جا مانده است یا در مورد نظریه وی در زمینه ادبیات اسلامی است و یا صورت عملی این نظریه، یعنی به کارگیری آن در شعر و داستان است. از جمله آثار وی در زمینه ادبیات اسلامی می‌توان به این موارد

اشاره کرد: الإسلامية والمذاهب الأدبية، آفاق الأدب الإسلامي، رحلتي مع الأدب الإسلامي، مدخل إلى الأدب الإسلامي، الأدب الإسلامي بين النظرية والتطبيق، القصة الإسلامية وأثرها في نشر الدعوة، تحربي الذاتية في القصة الإسلامية، حول القصة الإسلامية.

آثار کیلانی به عرصه سینما و تلویزیون نیز راه یافته‌اند که از آن جمله می‌توان به فیلم «لیل و قضبان» و سریال «اللیل الموعود» اشاره نمود. همچنین آثار وی به زبان‌های انگلیسی، فرانسوی، ترکی، روسی، اردو، فارسی، چینی، ایتالیایی و سوئدی نیز ترجمه شده است.

توجه کیلانی به ادبیات و داستان از آغاز جوانی وی شروع شد. او در سال ۱۹۵۲ با پژوهشی که در رابطه با زندگی اقبال لاهوری انجام داد^۱ به اوج شهرت خود رسید. با تأليف كتاب‌هایی چون «الإسلامية والمذاهب الأدبية» و نیز مقدمه‌ای که بر کتاب «منهج الفن الإسلامي» محمد قطب نگاشت قدم در عرصه ادبیات اسلامی نهاد (کیلانی، ۱۳۸۷: ص ۱۵).

کیلانی داستان اسلامی را داستانی می‌داند که با بیان استوار و تأثیرگذار و با تأکید بر پیامی که به خواننده القا می‌کند در قالبی زیبا و تأثیرگذار ارائه می‌شود، این داستان به خودی خود هدف نیست، بلکه وسیله‌ای برای گسترش دعوت اسلامی است (کیلانی، ۱۹۹۲: ص ۲۶).

وی در کتاب اسلام و مکاتب ادبی، ادبیات را یک هنر معرفی می‌کند و اعتقاد دارد اسلامی کردن آن منافاتی با هنری بودن آن ندارد، دشمنی بین هنر و دین با طبیعت ملایم آن دو سازگار نیست. هر چند به دلیل موقعیت‌های ناگوار تاریخی این جدال بین هنر و دین به جنگی متنه شد که کرامت هر دو را مخدوش کرد؛ هنر به خروج از موازین جامعه و تمایل به بی بند و باری زیر پوشش شعارهای آزادی ساختگی، و دین نیز به تحجر و تقدیس گذشته‌ها بدون توجه به خوب و بد آن متهم گردید و در نتیجه میان دین و هنر جنگ هولناکی به وجود آمد و هر کدام این گمان را داشتند که نابودی دیگری به معنای بخشیدن حیات به خود او و در حکم پیروزی اندیشه و قداست آن است (کیلانی، ۱۳۷۶: ص ۱۵).

نقد عناصر داستان «حکایات طیب» نجیب کیلانی بر اساس رویکرد ادبیات اسلامی ۳۱

به منظور شناخت بیشتر دیدگاه کیلانی در زمینه داستان اسلامی و چگونگی وارد شدن این دیدگاه به حوزه داستان، از میان آثار ارزشمند وی مجموعه داستان حکایات طیب را در بوته‌ی نقد قرار خواهیم داد.

نقد عناصر داستان «حکایات طیب» بر اساس رویکرد ادبیات اسلامی حکایات طیب مجموعه‌ای شامل ۲۷ داستان کوتاه است، این مجموعه از دیگر آثار کیلانی با یک ویژگی خاص متمایز می‌شود؛ حکایات طیب خاطرات و تجربه‌های شغلی کیلانی است و بنا به اذعان وی در مقدمه کتاب اکثر حوادث داستان‌ها حوادثی واقعی است که به گونه‌ای برای شخص نویسنده یا همکاران وی اتفاق افتاده است. نجیب کیلانی به این تجربه‌ها رنگ و بویی متفاوت داده و آن‌ها را در قالب داستان کوتاه در یک مجموعه گردآوری کرده است.

دو نکته‌ای که پس از خواندن داستان‌های این مجموعه برای خواننده روشن می‌شود یکی شخصیت ثابت داستان‌های این مجموعه یعنی «پژشک» است که گاه به شکل قهرمان در داستان حضور دارد و گاه به عنوان یکی از شخصیت‌های فرعی، وارد داستان می‌شود. نکته دیگر سبک و سیاق داستان‌هاست، لحن ساده و رسای داستان‌ها برای خواننده ملموس است. بیشتر داستان‌های این مجموعه، اوضاع اجتماع، سنت‌ها و آداب اجتماعی را دربردارد. به منظور بی‌بردن به نمودهای داستان اسلامی در این مجموعه، لازم است به تحلیل عناصر داستان این مجموعه پردازیم، بدین منظور درون‌ماهیه، شخصیت، گفت و گو، صحنه‌پردازی و توصیف را در داستان‌های این مجموعه مورد بررسی قرار خواهیم داد.

درونوں ماہیہ

درونوں ماہیہ یا مضمون (theme) فکر اصلی و مسلط در هر اثر ادبی است، خط یا رشته‌ای که در خلال اثر کشیده می‌شود و عناصر آن را به یکدیگر پیوند می‌دهد؛ به بیانی دیگر درون‌ماهیه را به عنوان فکر و نظر حاکمی تعریف کرده‌اند که نویسنده در داستان اعمال

می‌کند (میرصادقی، ۱۳۷۷: ص ۱۱۰).

با توجه به این تعریف انتظار می‌رود کیلانی درونمایه داستان را عرصه‌ی مناسبی برای طرح ارزش‌های اسلامی خود قرار داده باشد. وی در کتاب حول القصه الاسلامية داستان اسلامی را داستانی برگرفته از قرآن و سنت معرفی می‌کند، ابزار ادبی تاثیرگذاری که بر عبرت و پند پذیری تاکید دارد (کیلانی، ۱۹۹۲: ص ۲۲).

داستان‌های مجموعه حکایات طبیب سبکی ساده دارند و ایجاز لازم به عنوان یکی از ویژگی‌های داستان کوتاه را دارا هستند و همان‌گونه که پیش‌تر نیز اشاره شد داستان‌ها سلسله حوادث واقعی برگرفته از تجربیات نویسنده و یا همکاران پژوهشک اوست، حادثی که در بطن جامعه رخ می‌دهند. مطرح کردن مسائلی مانند فقر، بیکاری، ازدواج، مهاجرت و.. نشان از آگاهی نویسنده از موضوعات رایج جامعه خود دارد. نویسنده مسائل ساده و پیش‌پا افتاده را که همه روزه در زندگی با آن مواجهیم با نگاهی دقیق مطرح می‌کند و اعتقادات دینی خود را در آن جا می‌دهد.

از آنجا که درونمایه هماهنگ‌کننده موضوع با شخصیت، صحنه و دیگر عناصر داستان است و جهت فکری و ادراکی نویسنده را نشان می‌دهد (میرصادقی، ۱۳۷۷: ص ۱۱۰). روی این عنوان توقف بیشتری به نسبت سایر عناصر خواهیم داشت و به منظور بررسی دقیق‌تر افکار انسانی و اسلامی مورد نظر کیلانی در درونمایه‌ی داستان‌های این مجموعه، این موارد را ذیل عناوینی فرعی ذکر کرده و برای هر یک به ذکر نمونه‌هایی خواهیم پرداخت.

ذکر آیات و روایات

در بیشتر داستان‌های این مجموعه عبارات و مفاهیم قرآنی و روایی به کار رفته است؛ گاه صورت کامل آیات و روایات ذکر شده است؛ چنان‌چه در داستان «لیل الحیاری» پژوهشک که از درمان بیمار خود عاجز شده و ضو می‌گیرد و وارد مسجد می‌شود، شخصی در حال قرائت آیاتی از قرآن است، کیلانی آیات را به صورت کامل می‌آورد: ﴿إِنَّ الَّذِي نَعَالَمُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَنَزَّلَ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ إِلَّا تَحَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ﴾

الَّتِي كُنْتُمْ تَوْعَدُونَ ﴿کیلانی، ۱۹۹۷: ص ۱۳۴﴾ آیه ۳۰ سوره فصلت: آنان که گفتند: محققان پروردگار ما خدای یکتاست و بر این ایمان پایدار ماندند فرشتگان رحمت بر آنها نازل شوند (و مژده دهنده) که دیگر هیچ ترسی (از وقایع آینده) و حزن و اندوهی (از گذشته خود) نداشته باشید و شما را به همان بهشتی که (انبیا) وعده دادند بشارت باد.

یا در داستان «الضحیة» که مأمور پلیس رو به به دکتر می گوید: ﴿كُلُّ مَنْ عَيْنَهَا فَانوَسَيَّقَهُ وَرَجَّهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ﴾ (الکیلانی، همان: ص ۵۸) آیات ۲۶ و ۲۷ سوره الرحمن «هر که روی زمین است دستخوش مرگ و فناست. و زنده ابدی ذات خدای با جلال و عظمت توست.

جایی دیگر در داستان «القلب الجريح» عبدالجواد آشفته از خواب می پرد و پس از گفتن ذکر استغفار به پهلوی راست خوابیده و زمزمه می کند: «بِاسْمِكَ اللَّهِمَ وَضَعْتَ جَنْبِي وَبَكَ أَرْفَعْتَ إِنْ أَمْسَكْتَ نَفْسِي فَاغْفِرْ لَهَا وَإِنْ أَرْسَلْتَهَا فَاخْفَظْهَا بِمَا تَحْفَظُ بِهِ عِبَادَكَ الصَّالِحِينَ» (الکیلانی، همان: ص ۶۹) این جملاتِ دعایی، حدیثی است از پیامبر (ص) که به مسلمانان برای هنگام خواب توصیه شده است؛ پروردگارا با نام تو می خوابم و با یاد تو بیدار می شوم، اگر در این میان جان مرا گرفتی، آن را مورد آمرزش خود قرار بده و اگر بازگرداندی همان‌گونه که از جان بندگان صالح خود محافظت می کنی از آن محافظت نما (البخاری، ۱۹۸۱، ج ۷: ص ۱۴۹).

گاه نیز به قسمتی از آیات یا روایات اشاره می کند، به عنوان نمونه در داستان ابوالبنات شخصیت اصلی داستان -مصطفی - آیه ﴿إِنَّا لِهُ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ﴾ را زمزمه می کند (الکیلانی، همان: ص ۲۰۰) که بخشی از آیه ۱۵۶ سوره بقره است: ﴿الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُّصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ﴾ آنان که چون به حادثه سخت و ناگواری دچار شوند (صبوری پیش گرفته و) گویند: ما به فرمان خدا آمده‌ایم و به سوی او رجوع خواهیم کرد.

یا در داستان لیل الحیاری پزشک برای دلداری بیمار قسمتی از یک حدیث قدسی را ذکر می کند: «فَإِنْ ذَكَرْنَى فِي نَفْسِهِ ذَكْرَتْهُ فِي نَفْسِي.. وَإِنْ أَتَانِي يَمْشِي أَتَيْتَهُ هَرْوَلَةً» (الکیلانی، همان: ص ۱۳۸) روایت کامل این حدیث قدسی از ابوهیره در صحیح بخاری

نقل شده است: «أَنَا عِنْدَهُ ذِنْ عَبْدِي بِي وَأَنَا مَعَهُ إِذَا ذَكَرْنِي فَإِنْ ذَكَرْنِي فِي نَفْسِهِ ذَكَرْتُهُ فِي نَفْسِي وَإِنْ ذَكَرْنِي فِي مَلِإِ ذَكَرْتُهُ فِي مَلِإِ خَيْرِهِمْ وَإِنْ تَقْرَبَ إِلَيَّ شَيْئًا تَقْرَبُ إِلَيْهِ ذِرَاعَا وَإِنْ تَقْرَبَ إِلَيَّ ذِرَاعَا تَقْرَبُ إِلَيْهِ باعًا وَإِنْ أَتَانِي يَمْشِي أَتَيْهُ هَرُولَةً»؛ من نزد ظن بندهام هستم؛ با او هستم هرگاه مرا یاد کند، اگر مرا در دلش یاد کند من هم او را نزد خود یاد می کنم و اگر مرا در جمعی یاد کند من هم او را در جمعی بهتر از آن یاد خواهم کرد. اگر یک وجب به من نزدیک شود من یک ذراع [فاصله آرنج تا انگشتان] به او نزدیک می شوم، اگر یک ذراع به من نزدیک شود من به اندازه‌ی یک باع [فاصله‌ی دو دست باز] به او نزدیک می شوم، اگر قدم زنان به سویم بیاید من دوان دوان به سویش می‌روم (البخاری، ۱۹۸۱، ج ۸: ص ۱۷۱).

استفاده از جملات حکمت‌آمیز

نویسنده در برخی موارد در پردازش مفاهیم اخلاقی، از عبارت‌های حکیمانه نیز بهره برده است، در داستان «لحظه طیش» پژشک به بیمارش که نامید از حل ماجراست می‌گوید: در رحمت الهی همیشه گشوده است و این ماییم که در هر گرفتاری باید راهی برای رسیدن به این رحمت پیدا کنیم (الکیلانی، ۱۹۹۷: ص ۱۹). و یا در داستان «لیله غاب عنها القمر» این‌گونه می‌آورد که: مسلمانان با هم برادرند و با متحد شدن بر مشکلات غلبه خواهند کرد (الکیلانی، همان: ص ۲۸).

در داستان «لیل الحیاری» از این تعبیر استفاده می‌کند که «مُوْمِنٌ ازْ يَكْ سُورَةِ اَخْ دُوْ بَارْ گَزِيْدَهْ نَمِيْ شُود» (الکیلانی، همان: ص ۱۴۲).

در داستان «حمامه» شخصیت اصلی داستان در حال راز و نیاز با پروردگارش زمزمه می‌کند: «میان دعای مظلوم و اجابت خداوند حجابی وجود ندارد..پروردگارا اینک ذره‌ای ناچیز به درگاهت پناه آورده و از تو طلب عفو می‌کند...» (الکیلانی، همان: ص ۲۴۴).

اشارة به فرایض دینی مسلمانان

در داستان «فی ظلال الحب» تصویری از طواف کعبه و فریضه حج را به نمایش می‌گذارد. شخصیت اصلی داستان حین روایت داستان این‌گونه می‌آورد: «در سال ۱۹۷۱

نقد عناصر داستان «حكایات طیب» نجیب کیلانی بر اساس رویکرد ادبیات اسلامی ۳۵

برای ادای فریضه حج به مکه مسافرت کردم و در هنگام مراسم طواف ناگهان دوستم فریدرا با همسرش دیدم..» (کیلانی، ۱۹۹۷: ص ۲۳۱).

و یا در داستان «لیلة غاب عنها القمر» و لیل الحیاری به صدای اذان اشاره می‌کند.

(الکیلانی، همان: صص ۲۸ و ۱۳۴).

اشارة به فضایل اخلاقی مسلمانان

• تقدیر باوری

در داستان «محاکمه العقل الباطن» پزشک به همسر بیمارش می‌گوید: «این افکار منفی را از سرت بیرون کن و به تقدیر الهی راضی باش» (الکیلانی، ۱۹۹۷: ص ۴۷).

در داستان «القلب الجریر» راوی حال شخصیت داستان را این‌گونه برای خواننده وصف می‌کند: «این بار آرام‌تر بود و به قضای الهی ایمان داشت..» (الکیلانی، همان: ص ۷۴).

کیلانی داستان «ابوالبنات» را با این نکته‌ی اخلاقی آغاز می‌کند که انسان هر چند از نعمت عقل بهره‌مند است اما گاهی موقع برخی امور از دست وی خارج است و به تقدیر الهی وابسته است (کیلانی، همان: ص ۱۹۶).

در داستان «ضد مجھول» وقتی نتایج آزمایش را به شخص بیمار اطلاع می‌دهند ناراحت می‌شود اما بلافضله تاکید می‌کند زمام همه کارها به دست خدادست و او آماده است تا درمان بیماریش را شروع کند (الکیلانی، همان: ص ۱۹۱).

• رازداری

کیلانی در داستان «لحظة طیش» از زبان پزشک داستان به دختر بیمار می‌گوید: «ما پزشکان برای رازهای بیمارانمان احترام قائلیم» (الکیلانی، ۱۹۹۷: ص ۱۰). یا در ابتدای داستان «فی ظلال الحب» به سوگندنامه‌ی پزشکی که بر اساس آن پزشک موظف به حفظ اسرار بیمار است اشاره می‌کند: «قسم بقراطی که پزشک آن را یاد می‌کند در اصل برای رازداری اسرار بیماران آمده است. اسرار مردم مقدس است، چه بسا با امنیت و سعادت و آینده آنان پیوند خورده باشد» (الکیلانی، همان: ص ۲۲۷). در همین داستان وقتی

بیمار از پزشک می‌خواهد راز او را فاش نکند، پزشک در پاسخ به درخواست وی می‌گوید: «ما پزشکان در قسمی که در مراسم سوگند خورده‌ایم حق نداریم اسرار بیمار را فاش کنیم» (الکیلانی، همان: ص ۲۳۰).

• احترام به والدین

در داستان «القاتل» شیخی که از شخصیت‌های فرعی داستان است به سالم شخصیت اصلی احترام به والدین را گوش‌زد می‌کند و می‌گوید: «پیاده شو سالم! این زن مادر توست و بهشت زیر پای مادران است» (الکیلانی، همان: ۱۹۷۷: ۳۶).

• تعهد اخلاقی

کیلانی در کنار مهارت در علم و تخصص معتقد است پزشک باید متخلق به اخلاق اسلامی باشد، او موظف است اسرار بیمارش را حفظ کند و اموری که اسلام از آن نهی فرموده را رعایت کند، در داستان «قصيدة الحب» وقتی از پزشک داستان تقاضا می‌شود عمل سقط جنین را انجام دهد پزشک این کار را قبول نمی‌کند (الکیلانی، همان: ص ۲۷۶). در داستان «لحظة طيش» هم سقط غیرقانونی جنین را عملی نامشروع قلمداد می‌کند و آن را غیر ممکن می‌داند (الکیلانی، همان: ص ۱۱).

شخصیت

شخصیت در اثر روایتی یا نمایشی، فردی است که کیفیت روانی و اخلاقی او، در عمل او و آنچه می‌گوید و انجام می‌دهد وجود داشته باشد (میرصادقی، ۱۳۷۷: ص ۷۶). شخصیت‌های حکایات طبیب پیچیده نیستند و به راحتی می‌توان آن‌ها را به خوب و بد تقسیم کرد، کیلانی شخصیت داستان‌هایش را به گونه‌ای انتخاب کرده است که رفتار و کردارشان برای خواننده باورکردنی و ملموس باشد.

کیلانی معتقد است در داستان اسلامی شخصیت باید نمونه و اسوه باشد. وی در کتاب «رحلتی مع الأدب الإسلامي» عنصر شخصیت را در ادبیات اسلامی این گونه معرفی می‌کند: «از ادبیات اسلامی توقع آن می‌رود که شخصیتی کامل را به تصویر بکشد، شخصیتی که اسوه باشد. این شخصیتی که با عکس العمل‌های مدبرانه‌اش در

برابر حوادث متمایز می‌شود همان شخصیتی است که نماد تربیت اسلامی است» (الکیلانی، ۱۹۸۵: ص ۶۹).

کیلانی در شخصیت‌پردازی دو روش را در پیش گرفته است؛ گاه شخصیت صحبت می‌کند، عمل می‌کند و خواننده می‌تواند انگیزه‌ها و اوضاع و احوالی را که پشت اعمال و گفتار اوست استنباط نماید، گاه نیز از شیوه روایت بهره برده و دست به توصیف و ارزش‌گذاری می‌زند و در کسوت راوی به معرفی شخصیت‌های داستانش می‌پردازد، این شیوه دوم در بیشتر داستان‌های این مجموعه به کار گرفته شده است.

آنچه شخصیت را در داستان‌های کیلانی متمایز می‌کند گسترش دایره‌ی مفهوم شخصیت است به این معنا که کیلانی شخصیت اسلامی را محدود به مودن و امام جماعت مسجد و .. نمی‌داند و این دایره را با وارد کردن افرادی از صنوف دیگر وسعت می‌دهد، تاکید وی در این مجموعه بیشتر بر روی شخصیت پزشک مسلمان است. از نظر او پزشک در دایره مسئولیت خود نیازمند معرفت و شناخت اموری است که به دین وی تعلق دارد و باید به سلاح ایمان مجهز باشد ایمانی که در نفس او ترس از خدا را بیدار نگه دارد و باعث شود پزشک بیمارانش را به خاطر رضای خدا دوست داشته باشد و علی‌رغم تمامی وسوسه‌ها خود را ملزم به پیروی از اوامر الهی بداند. کیلانی در داستان‌های خود به ظرفات به این مسئله می‌پردازد که پزشک باید خداوند را در همه حال نگهبان خود بداند و حلال و حرام مسائل مربوط به حرفه‌اش را بداند، وی معتقد است وظیفه پزشک تنها درمان دردهای جسمی بیماران نیست بلکه علاوه بر آن باید خود را در قبال پروردگار و مردم، متعهد به عمل بداند. پزشک مسلمان و متعهد از دیدگاه کیلانی، متخلق به اخلاق اسلامی است، او موظف است اسرار بیماران را حفظ کند و اموری که اسلام نهی کرده را رعایت کند.

کیلانی در حکایات طیب به گونه‌ای نامحسوس مسلمان بودن شخصیت‌های داستانش را گوشزد می‌کند؛ در اکثر داستان‌ها شاهد استفاده از عباراتی همچون: الله يحميك (در پناه خدا باشی)، سیعوضک الله خیرا (خدا خیرت دهد)، أطال الله لنا فی عمرک (خداوند عمرت دهد)، الله یبارک فیک (خداوند برکت دهد) و عبارت‌هایی از

این قبیل از زبان شخصیت‌ها هستیم، عبارت‌هایی که فقط می‌تواند زمزمه‌ی یک شخص مسلمان باشد و کیلانی هنرمندانه از آن بهره جسته است.

گفت و گو

گفت و گو (dialogue) به معنای صحبت کردن و مبادله افکار و عقاید است، پیرنگ را گسترش می‌دهد و درون‌مایه را به نمایش می‌گذارد و شخصیت‌ها را معرفی می‌کند (میرصادقی، ۱۳۷۷: ص ۲۲۱). گویانویسنده با استفاده از این عنصر خود را از صحنه خارج می‌کند و مجال بیشتری را در اختیار شخصیت‌های داستان قرار می‌دهد تا بی‌واسطه با مخاطب ارتباط برقرار کنند، سبک استفاده از این عنصر و نوع رد و بدل شدن جملات میان شخصیت‌ها می‌تواند قدرت نویسنده را نشان دهد. گفت و گو تنها به عنوان آرایش و زینت داستان به کار نمی‌آید بلکه عمل داستانی را در جهت معینی پیش می‌برد (میرصادقی، ۱۳۸۰: ص ۴۷۱).

کیلانی در این مجموعه داستان از گفت و گو به خوبی بهره برده است؛ نشر وی نشی گفتاری است با جمله‌های کوتاه و رسما و بی هیچ‌گونه پیچیدگی و ابهام. از آنجا که شخصیتِ محوری تمامی داستان‌ها پژشک داستان است بیشترین مواردی که عنصر گفتگو به کار گرفته شده تا پیام‌های اسلامی را به خواننده منتقل کند، دیالوگ‌های موجود میان پژشک داستان و بیمار است، به عنوان نمونه در داستان «جنة الورد» پژشک به زنی که دچار حاملگی کاذب شده و از این اتفاق خیلی ناراحت است دلداری می‌دهد و می‌گوید: «این خواست خداوند بوده است، إن شاء الله در زمانی که خداوند در نظر گرفته مادر خواهی شد» (الکیلانی، ۱۹۹۷: ص ۴۳). یا در داستان «الضحية» بیمار به پژشک می‌گوید: «مرگ حق است دکتر! عمر ما به دست پروردگار است .. همگی روزی خواهیم رفت..» (الکیلانی، همان: ص ۵۴).

در داستان «الجريمة» بیمار رو به پژشک می‌گوید: «دکتر! به خدایی که هیچ خدایی جز او نیست سوگند می‌خورم که من در جریان شرایط او نبودم..» (الکیلانی، همان: ص ۱۲۰).

در «لیل الحیاری» وقتی شخصیت اصلی داستان به پزشک پناه برد و به او می‌گوید که از این زندگی خسته است و آرزوی مرگ خود را دارد پرشک ناراحت می‌شود و سعی می‌کند او را دلداری دهد: «این حرف را نزن، این کلامی است که موجب غصب خداوند می‌شود» (الکیلانی، همان، ص ۱۲۴). در جایی دیگر از این داستان پدر به دخترش می‌گوید: «ما انسانیم دخترم! و معصوم از خطای نیستیم، کمال مطلق از آن خداوند است..» (الکیلانی، همان، ص ۱۴۷).

یا در داستان «وادی الاحلام» وقتی فرید از اوضاع زندگی اش شاکر است دوستش را به او می‌گوید: «ناشکری نکن فرید! اوضاع خیلی بد نیست .. بهتر است خداوند را شاکر باشیم..» (الکیلانی، همان: ص ۱۶۳).

عنصر گفت و گو در این داستان‌ها کمک کرده تا موازین و ارزش‌های اسلامی مورد نظر نویسنده درست به تصویر کشیده شود. این همان نکته‌ای است که ابوالحسن ندوی از نظریه پردازان ادبیات اسلامی - آن را نقطه تلاقی ادبیات اسلامی با سایر گرایش‌های ادبیات می‌داند آنجا که می‌گوید: «شاید بتوان این گونه بیان کرد که چیزی که ادبیات اسلامی را از غیر آن متفاوت می‌سازد رعایت مصلحت انسان است، ادبیات اسلامی ادبیات متعهدی است، ادبیات اسلامی هتك حرمت نمی‌کند و شأن انسان را رعایت می‌کند، ادبیات اسلامی روحش را از اسلام گرفته است، از اسوه‌ای به نام پیامبر (ص)، ادبیات اسلامی به هوی و هوس‌های شیطانی توجهی ندارد» (ندوی، ۱۹۸۵: ص ۲۰). نویسنده متعهد اسلامی در به کارگیری عنصر گفت و گو باید هر آنچه که با شرع و عرف و اخلاق اسلامی منافات دارد را حذف نماید.

صحنه‌پردازی

زمان و مکانی را که در آن عمل داستانی صورت می‌گیرد صحنه (setting) می‌گویند. کاربرد درست صحنه بر اعتبار و قابل قبول بودن داستان می‌افزاید و انتخاب درست مکان وقوع داستان به حقیقت مانندی آن کمک می‌کند (میرصادقی، ۱۳۸۰: ص ۴۴۹).

از جمله مواردی که کیلانی برای اسلامی کردن این عنصر در داستان خود استفاده کرده است می‌توان به داستان «فی ظلال الحب» اشاره کرد که در آن نویسنده تصویری

از طواف شخصیت اصلی داستان به دور کعبه و انجام اعمال فریضه حج را به نمایش می‌گذارد (الکیلانی، ۱۹۹۷: ص ۶۴).

در «لیل الحیاری» نیز پژشک پیش از رسیدن موعد عمل بیمارش به مسجد نزدیک بیمارستان می‌رود و در آنجا به تلاوت آیاتی از قرآن کریم گوش می‌سپارد (الکیلانی، همان: ص ۱۳۴).

زمان نیز برای نشان دادن ارزش‌های مسلمانان به کمک کیلانی آمده آنجا که در داستان «القلب الجريح» زندانی به هم سلولی خود می‌گوید: «دیگر باید بخوابیم، تا سحر برای نماز صبح بیدار شویم» (الکیلانی، همان: ص ۲۶). یا در «بکی السجان» که یکی از زندانیان برای نماز ظهر شروع به اذان گفتن می‌کند (الکیلانی، همان: ص ۲۴۶). گاهی هم مکان و زمان با هم برای رساندن مقصود مورد نظر به کار گرفته می‌شوند «هر سه مسجد روستا با هم اذان صبح را سر دادند» (الکیلانی، همان: ص ۲۵۴).

تصویف

تصویف، کیفیت اشیاء، اشخاص، اوضاع، احوال و اعمال و رفتار را ارائه می‌دهد و هدف آن القای تصویر و تجسم موضوع است و غالباً به عنوان بند یا پاره‌ای از داستان می‌آید (میرصادقی، ۱۳۷۷، ۷۲).

حال در حوزه ادبیات اسلامی بنا به گفته‌ی محمود البستانی در کتاب «الإسلام و الفن» این عنصر گاه تجربه‌های دنیاگی را ترسیم می‌کند و گاه به مسائلی در رابطه با زندگی اخروی اشاره دارد؛ مواردی همچون بهشت و جهنم، یا قبرستان و مرگ و .. (البستانی، ۱۴۰۹: ص ۱۳۰) نجیب کیلانی نیز در شرح حوادث، به توصیف ظاهر افراد، اماکن و فضای حاکم در داستان می‌پردازد چنان‌چه در داستان «القاتل» شیخ جلیل را که از شخصیت‌های اصلی داستان به شمار می‌رود – این‌گونه توصیف می‌کند: «شیخ جلیل را جلو آمد، عمامه‌ی بزرگی بر سر داشت، عبای آبی رنگی بر تن. تسبیح درازی بر گردنش آویزان بود» (کیلانی، ۱۹۹۷: ص ۳۵).

در «ضد مجھول» کیلانی مرد بیمار را این‌گونه توصیف می‌کند: «به صورتش نگاه

می‌کردم.. و به عمامه‌ی سفیدش.. و لبخند شیرینش، و تسلیم بودنش در برابر قضا و قدر الهی و سخنانش در مورد مادرش و ایمانش و رضایتش.. » (الکیلانی، همان: ۱۹۲).

کیلانی داستان کوتاه را از تنگناهای آن به عرصه‌ی آزادتر سودا و خیال و دلپذیری و ظرافتمند کشاند. داستان‌های تاثیرگذار کیلانی که در رده آثار معاصر ادبیات ملل مسلمان جای می‌گیرد، در شکلی هنری و زیبا و طرحی منظم و هماهنگ خلق شده‌اند.

او را با تأثیفات فراوان در این حوزه، باید از مشهورترین نظریه‌پردازان ادب اسلامی قلمداد کرد؛ شایسته است ادبی چون او با توجه به کثرت آثار، روانی اسلوب و تعدد فعالیت در این زمینه بیشتر مورد توجه محققان و پژوهشگران ادبیات اسلامی قرار گیرد، نقد و بررسی دیگر آثار نجیب کیلانی مطالب قابل توجهی را درباره ادبیات اسلامی پیش روی ما قرارخواهد داد.

نتایج

- کیلانی به عنوان یکی از نظریه‌پردازان اصلی ادبیات اسلامی تلاش کرده است ضمن پایبندی به جهان بینی اسلامی در مضامین، تکنیک‌های داستان نویسی اسلامی را در مجموعه داستان حکایات طیب به بهترین وجه به کار گیرد و آمیزه‌ای از هنر و تعهد را به نمایش بگذارد.
- کیلانی درون‌مایه‌ی داستان‌های حکایات طیب را عرصه‌ی مناسبی برای طرح ارزش‌های اسلامی خود قرار داده است. وی با به کارگیری آیات و روایات، جملات حکمت آمیز و نیز اشاره به فرایض دینی مسلمانان و فضایل اخلاقی موردن تائید دین مبین اسلام برای یک فرد مسلمان، سعی بر آن داشته که به نحوی ارزش‌ها و عقاید اسلامی خود را در قالب داستان به خواننده‌ی خود منتقل کند.
- آنچه شخصیت را در داستان‌های این مجموعه داستان متمایز می‌کند گسترش دایره‌ی مفهوم شخصیت است، کیلانی شخصیت اسلامی را با وارد کردن افرادی از صنوف دیگر وسعت می‌دهد. وی در حکایات طیب بیشتر به نمایاندن شخصیت پزشک مسلمان می‌پردازد، پزشکی که رضایت خدا را در اعمال و رفتار خود در نظر

دارد و به شرع و کتاب الهی پایبند است.

- به کارگیری عبارت‌های دعایی متداول در میان مسلمانان نیز نمودی دیگر از به کارگیری ادبیات اسلامی در داستان‌های گوناگون این مجموعه است.
- تأکید اصلی کیلانی در داستان اسلامی بر اسلامی کردن مضمون است و برای رسیدن به این مقصود، مضامین اسلامی را در قالب عنصر گفت و گو وارد داستان‌هاشیش کرده است. این عمل غالباً با کمک نقل قول‌ها یا دیالوگ‌های پزشک و بیمار و یا مونولوگ‌های درونی اشخاص انجام شده است.
- از نمودهای دیگر ادبیات اسلامی که در این مجموعه داستان توسط کیلانی به کار گرفته شده است استفاده از عنصر صحنه‌پردازی [مکان و زمان] است؛ اشاره به اماكن مقدس مسلمانان و نیز ساعات شرعی از جمله مواردی است که وی برای این مقصود مورد استفاده قرار داده است.
- با توجه به نمودهای ادبیات اسلامی در عناصر مختلف مجموعه داستان حکایات طبیب، می‌توان این مجموعه داستان را به عنوان یکی از نمونه‌های داستان اسلامی به شمار آورد.

پی‌نوشت

- ۱- در سال ۱۹۳۱ در قاهره به دنیا آمد. در سال ۱۹۵۱ پس از اخذ دیپلم به دانشکده پزشکی «القصر العینی» راه یافت (الکیلانی، ۱۹۸۳: ص۹). در قاهره به عضویت حزب إخوان المسلمين درآمد. و هم‌زمان به مطالعه‌ی آثار ادبی بر جسته‌ای چون طه حسین، احمد شوقي، توفیق حکیم، منفلوطی، عقاد، مازنی و ... پرداخت. در سال ۱۹۶۵ از دانشکده پزشکی فارغ التحصیل شد و در سال ۱۹۶۹ به منطقه خلیج فارس سفر کرد. وی به مدت ۱۰ سال مشاور اول وزیر بهداشت امارات و سپس مدیر یکی از بخش‌های وزارت بهداشت بود. در طی این سال‌ها به تالیف کتاب‌هایی در زمینه پزشکی پرداخت و آثار ارزشمندی را از خود به جای گذاشت. این نویسنده‌ی بزرگ در مارس ۱۹۹۵ در اثر ابتلا به سرطان کبد در قاهره درگذشت (الکیلانی، ۱۹۹۲: ص۷۸).
- ۲- اقبال الشاعر الشائز.

منابع و مأخذ

قرآن کریم

البخاری، محمد بن اسماعیل بن ابراهیم (۱۹۸۱م)، صحیح البخاری، بیروت، دارالفکر، چاپ افست، استانبول، چاپخانه العاصرة.

البستانی، محمود (۱۴۰۹ق)، الإسلام و الفن، چاپ اول، مشهد، مجتمع البحوث الإسلامية.

کیلانی، نجیب (۱۳۷۶ش)، اسلام و مکاتب ادب، ترجمه: فوید کاکاوند، تهران، حوزه هنری سازمان تبلیغات اسلامی.

_____ (۱۹۸۵م)، رحلتیم الأدب الإسلامي، بیروت، موسسه الرسالة.

_____ (۱۹۹۲م)، حول القصة الإسلامية، الطبعة الأولى بیروت، موسسه الرسالة.

_____ (۱۹۹۷م)، حکایات طیب، بیروت، موسسه الرسالة.

_____ (۱۹۸۳)، لمحات من حیاتی، القسم الأول، بیروت، موسسه الرسالة.

_____، (دون تا)، مدخل إلى الأدب الإسلامي، قابل دستری در شبکة مشکاة الإسلامية.

میر صادقی، جمال (۱۳۸۰ش)، عناصر داستان، چاپ چهارم، تهران: انتشارات سخن.

_____ و میرصادقی، میمنت (۱۳۷۷ش)، واژه نامه هنر داستان نویسی، چاپ اول، تهران: کتاب مهناز.

الندوی، ابوالحسن (۱۹۸۵م)، الأدب الإسلامي و صلته بالحياة، الطبعة الأولى، بیروت، موسسه الرسالة.

خزرعلی، انسیه و بصیری، اشرف (۱۳۸۸ش)، «رئالیسم در داستان‌های کوتاه نجیب کیلانی با استناد به مجموعه داستانی الکابوس»، مجله ادب عربی دانشگاه تهران، شماره ۱، (از ص ۷۷ تا ص ۱۰۰).

سمتی، محمد مهدی و نقوی، سمانه نقوی (۱۳۹۲ش)، «المضامين الإجتماعية في رواية «ليل و قضبان» لنجيب الكيلاني» مجله بحوث في اللغة العربية و آدابها، العدد ۷، (از ص ۹۳ تا ص ۱۱۲).

عبدی، صلاح الدین و زمانی، شهلا، (۱۳۹۰ش)، «استعمارستیزی در رمان‌های نجیب کیلانی بررسی موردنی داستان عملاقه الشمال»، مجله انجمن ایرانی زبان و ادبیات عربی، شماره ۲۰، (از ص ۱۶۳ تا ص ۱۹۵).

کیلانی، نجیب، (۱۳۸۷ش)، «در آمدی بر ادبیات اسلامی»، ماهنامه ادبیات داستانی، ترجمه زاهد ویسی، تهران، حوزه هنری، (از ص ۱۰ تا ص ۱۶).

کیلانی، نجیب (۱۳۸۵ش)، «ملاحظات اسلامی درباره ادبیات متعهد»، ماهنامه زمانه، ترجمه زاهد ویسی، تهران، کانون اندیشه جوان، (از ص ۷۰ تا ص ۷۶).

٤٤ نقد ادب معاصر عربی

— زودرنج، صدیقه، (۱۳۸۰.ش)، «بررسی و تحلیل نقش و جایگاه نجیب کیلانی در داستان نویسی اسلامی معاصر»، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تربیت مدرس، استاد راهنما: خلیل پروینی
— میهن دوست، عبدالسلام (۱۳۹۰.ش)، «دکتر نجیب الکیلانی پژوهشگر نویسنده»، واقع در پایگاه الکترونیکی به آدرس <http://goo.gl/IuisvA>

دراسة عناصر القصة في مجموعة «حكايات طبيب» لنجيب الكيلاني على أساس منهج الأدب الإسلامي

مجيد صالح بك^١

نجمة حسينيان فر^٢

الملخص

في عالمنا اليوم يرغب كثير من المفكرين وأصحاب الرأي و من بينهم الإسلاميون في نشر أفكارهم باستخدام أساليب مختلفة و من بين هذه الأساليب يختار البعض سبيلاً الفن والأدب بسبب ما لهما من النفوذ و التأثير الواسع. وقد واجه المجتمع المصري في الأربعينيات من القرن العشرين من قبل بعض الأدباء نشاطات كثيرة في مجال الأدب الإسلامي، بحيث أدىت هذه النشاطات إلى ظهور تيار جديد في الأدب، فترة الخمسينيات، يمكن تسميته بالأدب الإسلامي أو المدرسة الإسلامية في الأدب. يعد الكاتب العربي المعاصر نجيب الكيلاني (١٩٣١ - ١٩٩٥) من أصحاب الرأيفي الأدب الإسلامي. لقد حاولنا في هذه المقالة، مستخدمين المنهج الوصفي والتحليلي، دراسة عناصر القصة في مجموعة «حكايات طبيب» للبحث عن مظاهر الأدب الإسلامي فيها. فأشرنا موجزاً إلى حياة الكيلاني وبعض من وجهات نظره فيما يتعلق بالأدب الإسلامي ثم بحثنا عن عناصر القصة في مجموعة حكايات طبيب على أساس منهج الأدب الإسلامي. من خلال دراسة الموضوع، والشخصية، و الحوار، و المكان، و الزمان، و التوصيف، يمكن العثور على أن الكيلاني ضمن بعضًا من مظاهر الأدب الإسلامي في مجموعة هذه وأعطى لقصصه صبغة إسلامية. و نستطيع أن نعتبر حكايات طبيب نموذجاً من القصة الإسلامية.

الكلمات الرئيسية: الأدب الإسلامي، القصة الإسلامية، نجيب الكيلاني، حكايات طبيب.

١- أستاذ مساعد في كلية الآداب و اللغات الأجنبية بجامعة العلامه الطباطبائى

٢- طالبة دكتوراه فى اللغة العربية وأدابها